

Datum: 03.12.2016

Medij: Narodne novine - Niš

Rubrika: Štampa

Autori: Autor: Sandra Gucijan

Teme: Univerzitet u Novom Sadu

Naslov: Bez stranih studenata, Srbije nema na akademskoj mapi

Napomena:

Površina: 443

Tiraž: 0

Strana: 10

ПОЛИТИКЈА

Без страних студената, Србије нема на академској мапи

Наша земља не издаје студентске визе, држава даје мали број стипендија иностраним академцима, проблем је и њихов смештај, наставници избегавају да држе курсеве на енглеском, информације на сајтовима факултета углавном су само на српском језику.

Реалност је да Србија није у видокругу студената из других земаља. На Универзитету у Београду, који је највећи и најстарији, странац има само пет одсто, од којих је половина из земаља бивше СФРЈ. Како би српски универзитети постали видљивији у европском академском простору, почели да привлаче већи број страних студената, пројекти и споразуми, сви државни универзитети у Србији и један приватни усвојили су стратегије интернационализације, а до Нове године требали би да буде усвојена и Национална стратегија интернационализације високог образовања.

Ово је прилика да сви изједначимо на црту и видимо тачно какви смо и како можемо боље да радимо. Да бисмо се изједначили са другим земаљама, неопходна је и помоћ државе да издејствујемо увођење студентских виза, да се реши проблем смештаја за странце, да факултети понуде већи број програма на страним језицима, да привучемо и наставнике из других земаља рекла је пректорка Универзитета у Београду проф. др Иванка Поповић. Она је додала и

да је чињеница да наша циљна група нису студенти из Западне Европе, а као добар пример оних који гледају мало даље навела је Факултет безбедности који је први у Србији израдио верзију свог сајта на кинеском језику (уз српску, руску и енглеску варијанту).

Србија сваке године губи око 30.000 становника, што због ниског наталитета, што због миграција. Нови Сад празни Војводину, а Београд Србију. Универзитет у Печују је такође због миграција и пада наталитета са 28.000 студената спао на 18.000 и спас је потражио у интернационализацији. То је трансформисао читав град, а годишње се у буџет Печуја улиje 20 милиона долара навео је проф. др Павле Секеруш, доскорашњи пректор Универзитета у Новом Саду.

Проф. Секеруш је говорио и како су неке од "наших" проблема решиле друге државе: или су ангажовале стране агенције за привлачење страних студената (Печуј) или универзитети оснивају своја представништва у Кини, Индији, Пакистану (Универзитет у Грацу).

Држава нема пару и не можемо очекивати од Министарства просвете да реши проблем смештаја страних студената, а не знам зашто универзитети одбирају да се повежу са приватним становодавцима, што је решење које су применили поједини универзитети из земаља са стандардом сличним нашем. Влада Србије даје само 100 стипендија за странце, а влада Мађарске 3.000 и у плану је да следеће године повећа тај број на 4.000 навео је до

(Фото: Д. Жарковић)

Секеруш.

Чули се и предложи да се у сврху привлачења страних студената могу искористити културни центри у страним земаљима, што је могућност коју Србија не користи доволно, а постости интересовање на пример Кине да се Србија нађе на листи земаља чије се дипломе међусобно аутоматски признају. О новом проблему, односно иницијативи Кине обавештени су и министарства просвете и спољних послова и никоме није јасно зашто се то још

није реализовало.

Ради боље презентације наших универзитета у свету, радили смо на подизању у маркетингским и информатичким активностима, саветовали да се побољшају сајтови, израде каталогози курсева које нуде факултети, наставнике који говоре енглески језик учили смо вештима предавања и организације наставе на страним језику највећа је проф. др Ђиљана Мишић Илић са Универзитета у Нишу.

Чули се и предложи да треба

за реклами искористити сваки дојбјен међународни пројекат по пут оног који је недавно добио Институт Биосенс. Такође, за промоцију универзитета морају се искористити међународни догађаји чији смо доманини. Како је истакнуто, не смо да се догодити да млади који у великом броју као туристи пролазе кроз Србију, не добију најосновније информације о могућностима студирања у најочевиднијим земљама.

Аутор: Сандра Гучијан

